І трави і квітки за мною линуть слідом
Із вітром їхні пахощі летять

Пустують радо молоденькі козенята
Орел у небесах розгаданих застиг

На землю сперлось життєдайне сонце
І кольори його в закоханих на лицях
І світлота людська знов набуває сил

Між вічних безмірів людина славна пише
У небі тінь свою вогонь свій на землі.